

S.N. Lazarev

DIJAGNOSTIKA KARME

ODGOVORI NA SVA PITANJA

KNJIGA 5.

Prevod s ruskog:

Slobodanka K. Vanjkevič

Beograd, decembar 2024.

Naslov originala:
**С.Н. Лазарев. Дијагностика кармы.
Ответы на вопросы**
Санкт-Петербург, 1999.

Copyright © S.N. Lazarev, 1999.
Copyright © Aruna, 2024.

Sva prava zadržana. Nijedan deo ove knjige ne može se umnožavati ni u kakvoj formi, bez prethodne pismene dozvole od strane vlasnika autorskih prava.

Izdavač:
„Aruna“

Lektura:
Tatjana Kovačev

Korice knjige:
Slika S.N. Lazareva „Drvo u cvatu“

Zastupnik autora za Srbiju:
„ARUNA“, Beograd

Plasman i distribucija:
aruna.rs • tel/Viber: 064 15 77 045
aruna@aruna.rs

Prodajno mesto:
„Maslina“, Katanićeva 2, Beograd

Štampa:
„Zuhra“, Beograd

Tiraž:
1000

SADRŽAJ

UVOD	5
ODGOVORI NA PITANJA	7
ZAKLJUČAK	337

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

615.8:577.357
133.2

ЛАЗАРЕВ, Сергей Николаевич, 1952-

Дијагностика карме. Књ. 5, Одговори на сва питања / S. N. Lazarev ; pre-
vod s ruskog Slobodanka K. Vanjkevič. - Beograd : Aruna, 2024 (Beograd :
Zuhra). - 340 str. ; 20 cm

Prevod dela: Дијагностика кармы. Кн. 5, Ответы на вопросы /
С. Н. Лазарев. - Тираж 1.000.

ISBN 978-86-6052-036-6

а) Алтернативна медицина

COBISS.SR-ID 156371721

UVOD

Pre nego što započnem pisanje svake knjige, obično se razbolim. Tanane niti moje sudbine se kidaju i paraju. Život mi postane potpuno nepredvidljiv. Počinjem da osećam nervozu i razdražljivost. A onda iznenada nastupi mir i više me ne dotiču nikakvi gubici, neuspesi ili iznenađenja. Sada shvatam da je to neophodno. Što je veća gustina informacija sadržanih u knjizi, to je snažniji njen uticaj na čitaoca, a samim tim je i moja odgovornost veća ukoliko taj uticaj bude pogrešan. Kvalitet informacija je određen time koliko sam bliži ljubavi i Bogu, kao i time koliko sam nezavisan od bilo kakvih ljudskih vrednosti, naročito onih duhovnih.

Ljubav ne sme da se vezuje ne samo za novac, već ni za ideale. Što su dublje patnje kroz koje čovek prolazi tokom nesreća i bolesti, sve dok on uporno teži da što manje zavisi od njih, okrećući se Bogu i produbljujući ljubav prema Njemu, to mu duša postaje pročišćenija. Svako od nas u određenoj meri prolazi ovim putem. Ovde se čistota duše ne određuje toliko obimom i jačinom patnje, koliko koncentracijom na Božansku ljubav i stepenom težnje ka njoj.

Kako se moje istraživanje produbljuje, količina informacija se neprestano uvećava. Istovremeno, njihova gustina postaje sve veća. Naizgled slične fraze sada nose mnogo dublje značenje. To čitaocu omogućava da doživi još snažnije transformacije nakon čitanja knjige. Često mi postavljaju pitanje o trajnosti pozitivnih promena koje nastaju nakon naših razgovora ili čitanja mojih knjiga. Moj odgovor je uvek isti: „Promenom karaktera nestaje i bolest. Koliko duboke budu promene u karakteru, toliko ćete biti i zdravi.“

sreće. Što ranije harmonizujemo dušu deteta, srećnijim i zdravijim činimo ne samo dete, već i sebe.

Sergeju Nikolajeviču, kako da se udam? Imam li šanse?

Jutros niste imali šanse. Sada ih imate, ali su veoma male. Računajte na otprilike dve godine ozbiljnog rada na sebi.

Nepovoljna situacija dolazi i po očevoj i po majčinoj liniji. Tu su i ljubomora, i gordost, i ogromna pozadina zamerki prema ljudima. Mislim da je neko vreme bolje uopšte ne razmišljati o udaji. To je prejaka doza.

Prvo je poželjno da sve snage usmerite na unutrašnje promene, čak i ako su odnosi s muškarcem kratkotrajni i ako on prvi prekida vezu.

Najvažnije je da naučite da razmišljate kroz ljubav i osećate ljubav. Takođe, da naučite da budete dobrodušni prema muškarcu koji je pored vas, da mu ne postavljate zahteve, ali istovremeno da budete na unutrašnjem planu nevezani za njega. Ako uspete to da učinite, onda je udaja samo pitanje vremena.

Postoji mnogo slučajeva u kojima se, nakon čitanja Vaših knjiga, ljudima popravlja karakter, nestaju bolesti i ispravlja sudbina. Ali postoji i mnogo slične literature gde rezultati izostaju. Možete li da objasnite razlog?

Iskreno, nisam očekivao da će taj uticaj biti toliko snažan. Prvu knjigu sam napisao prvenstveno da bih sebi olakšao rad s pacijentima, ali i kao preventivno sredstvo protiv bolesti i nesreća. U početku sam radio na ustaljen način. Pacijent ništa nije radio, a ja sam delovao na njega, stalno tražeći sve novije i novije metode poboljšanja njegovog stanja.

Onda sam primetio: ako pacijent ne želi da mi pomogne i radi na sebi, efekat je mnogo slabiji. Usledile su duge godine mučnog prelaska na Viši nivo. Kada sam otkrio karmičke strukture i počeo da radim s njima, video sam ono što je za mene postalo otkriće. Pokazalo se da su iskrivljene linije sudbine i zdravlja povezane sa agresivnim čovekovim emocijama. A emocije povezane s karakterom i pogledom na svet.

Pre svega, došao sam do saznanja da pacijent ne treba samo da mi pomaže, već da treba da ima glavnu ulogu u procesu menjanja karaktera, dok ja mogu da mu pružim energetsku podršku. Ali to je i dalje bila hirurgija na energetskom polju.

Govorio sam čoveku datum i situaciju kada se ljutio, mrzeo ili osećao ljubomoru, on se molio, a ja sam sedeo naspram njega, položivši ruke na kolena i zatvorivši oči, posmatrajući unutrašnjim pogledom kako se menja njegovo polje i boja njegove aure.

Ako bi polje počelo da svetli, to je značilo da se pravilno molio i da su se blagotvorne promene odvijale u njegovoj duši. Ako bih video da se situacija pogoršava, zaustavljao sam pacijenta i zajedno smo pokušavali da shvatimo u čemu je njegov pristup bio pogrešan.

To što su karmičke strukture podložne promenama dovelo me je do još jednog otkrića. Ispostavilo se da ono što nazivamo „biopoljem“ i „dušom“ čoveka, njegovom „podsvešću“, jeste jedno te isto, tj. energetski delujući na čovekovo telo, delujemo i na njegovu dušu. A pošto smo na energetskom nivou povezani jedni s drugima, postaje veoma važno ko deluje, tj. zahtevi koji se postavljaju pred onoga ko leči postaju mnogo viši. I što je dublje i suptilnije prodiranje u dušu drugog čoveka, to veću odgovornost snosi iscelitelj i čistija mora da mu bude duša.

I treće, veoma važno otkriće.

Video sam da sve metode delovanja na čovekovu dušu – logičke, ekstrasenzorne, magijske, energetske, psihičke (hipnoza, sugestija) daju samo privremeno poboljšanje situacije. Pri snažnijem delovanju, što je bolje fizičko stanje tela, gore je stanje suptilnog plana. Dešava se prebacivanje „prljavštine“ na potomke. Jedino što nije davalo negativne posledice ma koliko da je duboko bilo prodiranje u dušu, bili su pokajanje i molitva. Kao naučnik došao sam do zaključka da je potpuno ozdravljenje tela i duše nemoguće bez religiozne svesti, bez pojma: „ljubav prema Bogu“.

Kada se radi o fizičkom i duhovnom zdravlju čoveka, naučni pogled, ma koliko napredan, treba da bude u saglasju sa religioznim pogledom, pri čemu se prvenstvo daje upravo ovom drugom.

Četvrto otkriće do kog sam došao: majka, menjajući svoje najdublje stanje, može da zaštiti svoje dete od sadašnjih i budućih bolesti, da poboljša njegov karakter i sudbinu. Iza ovog zaključka krije se mnogo toga.

Peto. Mnoge bolesti lekari ne mogu da izleče zato što uzrok ne leži u bolesnom čoveku, već u njegovoj deci i unucima. On plaća za opterećenje koje je preneo svojim potomcima.

Do šestog otkrića došao sam neočekivano. Jednom me je pozvala poznanica koja je bila u veoma lošem stanju. Polje je bilo prilično loše. Ranije bih joj rekao: – Moli se za situaciju u kojoj si osećala ljutnju, za situaciju gde si mrzela, itd.

Prvo sam odlučio da joj objasnim zašto se ljutila i mrzela. Objasnjavao sam joj da su njene ljutnje i zamerke rezultat toga što se pogrešno odnosi prema svetlu. Sve to sam govorio da se njena svest ne bi opirala kada počne da se moli. I samo što sam hteo da pređem na konkretan rad, odjednom sam video da je polje moje poznanice već postalo čisto.

Ispostavilo se da nije bilo potrebno da energetski delujem na nju, nije joj bilo potrebno da se priseća svojih brojnih uvređenosti. Ispostavilo se da pravilan pogled na svet može da leći podjednako dobro kao i svako energetsko delovanje.

Znači, pravilno razumevanje sveta izloženo u knjigama može da pomogne čoveku u ozdravljenju i bez mog učešća.

Sedmo. Smatrao sam da posedovanje duhovnih vrednosti, posebno najviših, kao što su moral, etika, ideali, principi, nosi u sebi samo pozitivan smisao i da ne može da ima negativne posledice. Ispostavilo se – može.

Sve što postavljamo iznad ljubavi prema Bogu, postepeno donosi negativne posledice. Shvatio sam zašto smo se pojavili na ovom svetu, zašto živimo: da bismo razvili ljubav prema Bogu, uvećali Božansko u svojoj duši, koristeći za to čitavu paletu ljudske sreće.

Mnoge knjige koje sam čitao napisali su ljudi koji su opisivali put spoznaje, stepenice koje vode naviše. Ali to nije bilo njihovo iskustvo i zato su mnogi stepenici nedostajali. Možemo da se popnemo pet stepenika, ali ako sledećih pet ne postoje, onda nam više nije važno koliko su stepenice visoke.

Prilikom rada na knjigama, za mene je bilo veoma važno ne samo koliko ima stepenika, već i kako su međusobno povezani. To je pružalo mogućnost drugim ljudima da se njima popnu nakon što sam ja već prošao tim putem. I kada prilazim novim stepenicima, odnosno dolazim u kontakt s novim slojem informacija, moje viđenje prestaje da funkcioniše. Problem se ne vidi odozdo, on može da se sagleda samo odozgo. Kreću problemi, razboljevam se, ponovo me izdaju drugi ljudi. Ja se molim i opraštam, trudim se da po svaku cenu sačuvam ljubav, i tako mesec za mesecom, dok ne prebolim i ne distanciram se od informacije koju sam dobio.

Još od detinjstva osećao sam u sebi velike sposobnosti. Ako ne budem mogao da naučim ljude onome što nosim u sebi, neću moći da razvijem svoje unutrašnje mogućnosti. Za mene je uvek bila najvažnija potreba da prenesem drugima ono što sam shvatio i osetio.

A pošto je da bi se prenele informacije bilo potrebno da ih grupišem u sistem, a to je bilo teško, počeo sam svesno da kočim realizaciju svojih sposobnosti. Mislio sam da ništa neću moći da postignem, a ispalo je suprotno. Da bi se nešto dobilo, prvo je, pokazalo se, potrebno naučiti nešto i davati.

Volim roditelje, ali vid mi se pogoršava od jedanaeste godine. Šta mislite, u čemu je razlog?

Spoljašnji sloj polja kod vas nije loš. Ali unutrašnji, dublji – nije dobar: pojačana je zavisnost od odnosa, ideala, voljene osobe.

U prošlim životima bilo je mnogo osuđivanja i prezira prema onima kroz koje vam je pristizalo uniženje odnosa, ideala, viših slojeva svesti.

U ovom životu čak i blaga ljubomora i prezir mogu da imaju ozbiljne posledice. U periodu puberteta dolazi do pojačanog kontakta ne samo s potomcima, tj. s budućnošću, već i s prošlim životima. I u tom trenutku može da dođe do pogoršanja bilo koje bolesti.

Pre svega je potrebno da naučite da volite, a da se ne vezujete i ne prijanjate za voljenu osobu. Da volite i da svakog trenutka budete spremni da izgubite onoga koga volite.

Promenila sam ime i prezime, radim prema Vašim knjigama, ali u mom životu vlada potpuni haos – nemam posao, muža, ni stan, a dete i ja smo stalno bolesni. Šta činiti?

Šanse da dete bude zdravo i preživi bile su oko 2%. Vežanost za sposobnosti je osam puta viša od smrtonosnog nivoa. Vežanost za ideale – sedam puta, tj. budućnost je bila sedmostruko blokirana. Nivo gordosti je dvadeset puta viši od normale. Uzrok: majčin karakter i pogled na svet. Sada su mogućnosti da dete preživi i bude zdravo oko 60%. Gordost je dvostruko iznad normale. Generalno, polje nije loše. Vaš pogled na svet je postao mnogo bolji, ali karakter je i dalje težak. Napredak je za sada spor. Još pola godine će biti loše. Ako uspete da sačuvate ljubav i nastavite – sve ćete prevazići.

Moj sin (21 godina, invalid) često me pita: „Da li me voliš?“ Suze mu naviru na oči svaki put tokom molitve.

U prošlim životima (u drugom, trećem i četvrtom) uzrok bolesti i smrti vašeg sina bila je ljubomora. Zavisnost od voljene osobe je ogromna a samim tim i strah od njenog gubitka. Njegovi potomci do četvrtog kolena ispunjeni su ogromnom zavisnošću od odnosa sa voljenom osobom.

Njegova vežanost za odnose je devet puta viša od smrtonosne norme, što znači da takvo životno iskušenje ne bi mogao da podnese, niti da se pročisti kroz ljude. Zato mu je odmah data bolest. Kada se čovek moli, on teži ka Bogu i u tom trenutku se svesno ili nesvesno distancira od ljudske sreće, od svega što mu je drago.

Ali pošto je njegova zavisnost od ljudske sreće veoma snažna, suze su posledica duševne patnje pri takvom razdvajanju.